

(Varer, Præstationer eller Rettigheder), og hvis endelige Afløsning ikke allerede er sikret ved Lov, skal gøres til Genstand for saadan endelig Afvikling, og bortset fra Bestemmelser angaaende Vej- og Færdselsrettigheder samt vedrørende Anlæg af Ledninger til Vand, Gas, Elektricitet m. v. paa nærmere betegnet Vej, Sti eller lignende skal det være forbudt fremtidig at paalægge faste Ejendomme stedsevarende særlige Grundbyrder, af hvad Art nævnes kan. Tidsbegrænsede Grundbyrder kan kun paalægges, saafremt de gøres amortisable efter almindelige Regler eller begrænses til Ejers og Enkes Besiddelsestid“. Flertallet vil imidlertid indskrænke sig til at acceptere det fremsatte Lovforslag — dog med nogle nødvendige Ændringer — „i Erkendelsen af, at en mere principiel Forandring vil kræve længere Tid end den, der af Hensyn til Arvefæsterne nu er til Raadighed; men det sker ogsaa i den sikre Forventning, at Landbrugsministeren i den nærmeste Fremtid vil fremsætte et nyt Lovforslag af det nævnte mere principielle Indhold“. — Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag — der alle vedtoges i Folketinget — anføres: Lovforslagets Bestemmelser om Vilkaarene for Afgifternes Afløsning fik en anden Affattelse, sigtende til — som det hedder i Betænkningen — „at gøre det muligt for samtlige Ydere at faa optaget de nødvendige Laan paa rimelige Vilkaar, hvilket meget vanskeligt vil kunne ske, hvis alle Afgifter opsiges til Udbetaling samtidig. Flertallet finder det rimeligt, at der i den mellemliggende Tid svares 4½ pCt. af Afløsningssummen, da man ikke tilsigter at paaføre Nyderne Tab, men kun at give den fornødne Tid til Forholdets Afvikling“. Der indsattes endvidere en Bestemmelse om, at hvor der i de enkelte Tilfælde findes Afgifter baade i Varer og Penge, falder begge ind under Afløsningen. (Denne Bestemmelse udgik i Landstinget, se ndfr.). — Endelig kan anføres, at Folketinget efter Flertallets Forslag vedtog at indsætte i Slutningen, at Opsigelse, der har fundet Sted i Henhold til Loven af 20. Marts, er uforbindende saavel for Yder som for Nyder. Denne sidste Bestemmelse omformedes i *Landstinget* efter Forslag af Udvalgets Flertal (3: Udvalget undtagen Godskesen, Oluf Jensen, Olufsen og Piper), saa at den kom til at lyde som ovfr. gengivet. Udvalgets Mindretal (de nævnte 4 Medlemmer) erkendte, at Flertallets Ændringsforslag gik i den rigtige Retning, men Mindretallet fandt det ikke fyldestgørende, idet det efter Mindretallets Opfattelse overhovedet er „utilstedeligt at give Loven tilbagevirkende Kraft ved at tilintetgøre eller ændre Betydningen af allerede lovlig skete Opsigelser“, hvorfor Mindretallet foreslog, at hele Bestemmelsen udgaar. Mindretallets Stilling var i øvrigt den, at det maatte „under alle Omstændigheder anbefale at stemme